

DR. KIS CSITÁRI ISTVÁN

Visszaemlékezés: első találkozásunktól napjainkig (1966-2011)

Sok éve, 1966 nyarán, számomra a postás rendkívül értékes levelet kézbesített, melyből értesültem, hogy felvételt nyertem a Szegedi Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karára. Mi több, a szeptember elején tartott gólyatáborba is meghívtak, ahol kiderült, hogy a 6. csoport csoportvezetői teendőivel bíztak meg. Az események szempontjából ez azért érdekes, mert ez volt az a megbízás, ami először hozott kapcsolatba Herczeg János professzorral, akkor még „csak” Herczeg János doktor volt és Ő is ebben az évben kezdte pályafutását a Női Klinikán. Abban az időben minden első évfolyamos (gólya) csoporthoz az egyetem kijelölt egy un. csoportpatrónust, aki az egyetemi éveik alatt segítette a csoport tagjainak eligazodni az egyetemi évek alatt felmerülő problémák, akadályok megoldásában. A sors – szerencsére - az én csoportomhoz Herczeg doktort adta. A gólyatáborban közölték velünk a patrónusunk nevét és munkahelyét, akit rövid időn belül fel kellett keresnem a kapcsolatfelvétel végett. Így vezetett az első hivatalos utam a Női Klinikára, ahol megtörtént a bemutatkozás. Már az első találkozásunk idején eldőlt számomra, hogy egy végtelenül szimpatikus emberrel találkoztam, hiszen egy élénk mozgású, tiszta tekintetű, mosolygós orvos állt előttem. Miután megtörtént a bemutatkozás, az is meglepett, hogy mennyire barátságosan viselkedett és az volt az érzésem - amit azóta már tudok - hogy mennyire egyenrangú félnek is tartott engem. A bemutatkozó látogatás után megbeszéltük a csoport-találkozó idejét és helyét, majd a csoport többi tagjaival is összeismerkedett. Ettől fogva a csoportunk minden tagja tanácsot, segítséget kérhetett tőle – amit legtöbbször meg is kapott. Kapcsolatunk nem csak a hivatalos ügyekre korlátozódott, több alkalommal tartottunk nagyon jól sikerült csoportbulikat és vetélkedőket is. Az egyetemi éveim alatt nagyon gyakran felkerestem a Női Klinikát és egyre több orvossal ismerkedtem össze, akikkel a mai napig is tartom a kapcsolatot. Valószínű, hogy az én szakmai választásomhoz is hozzájárultak ezek az epizódok.

Diploma megszerzése után, 1972-ben, én is a szülészet-nőgyógyászatot választottam, így kerültem a jelenlegi munkahelyemre, Salgótarjánba. Szegeddel és Herczeg doktorral nem szakadt meg a kapcsolatom, hiszen a szakvizsgámat is Szegeden abszolváltam, és ekkor már szakmai tanácsokért is fordultam hozzá. Szakvizsga után a szakmai érdeklődésem kielégítése végett, a tudományos munkához kértem segítséget tőle. Ekkor is segített. Nagyon fiatalon osztályvezetői pályázatot nyújtottam be egy másik intézetbe, ebben is segítőkész volt, de ezt egyéb okok miatt nem kaptam meg. Ez idő tájt már egyre több szakmai problémát beszéltünk meg, így jutottam el a tudományos fokozat megszerzésének a gondolatához.

A Szegedi Női Klinikát 1972-ben az Egészségügyi Világszervezet Klinikai Kutató Központjává választották és Herczeg dr-t megbízták a Szegeden folyó klinikai reprodukciós prosztaglandin kutatások irányításával. 1974-75-ben a Washington Egyetemre kapott meghívást, ahol hasonló területen dolgozott és munkatársa lehetett a világhírű, magyar származású Csapó professzornak.

Csapo-Herczeg-féle elmélet (méhizom terhesség alatti nyugalomban tartásáért emberben is a progeszteron hormon a fő tényező) egyértelmű bizonyítékát a 80-as években az antiprogeszteronok felfedezése hozta meg.

1978-ban védte meg kandidátusi disszertációját, melynek a címe: "Méhműködés szabályozása"

1985-ben a Nobel-Bizottság akkori elnöke, Sune Bergström professzor Stockholmba, a Karolinska Egyetemre hívta, ahol akadémiai nagydoktori értekezésén dolgozott, amit később sikeresen meg is védett.

Herczeg dr. dolgozta ki az első trimeszterbeli kíméletes terhesség megszakítást: lamináriával (*Laminaria Japonica*) történő előtágítás, majd a terhesség vakummal történő befejezése – országosan elterjedt. Az ő nevéhez fűződik a középidős terhesség megszakítások lamináriával történő előtágítása, majd intravénás prosztaglandinnal a fájáskeltés.

A WHO felkérésére, az antiprogeszteronok méhizomra gyakorolt hatásával is foglalkozott. Ezek a vizsgálatok fontosságát és veszélyességét személyesen én is megtapasztalhattam, amikor

éppen Szegeden az Ő vendégeként tartózkodtam. Riasztást kapott, hogy a projektben részt vevő egyik betege nagyon vérzik otthonába, Ő azonnal autóba ült és a betege lakására hajtott, természetesen én is vele tartottam. Közben megérkeztek a mentők és a beteget a klinikára szállították, ahová mi is megérkeztünk és Herczeg dr irányításával ellátták. Számomra ez az eset fejtörést okozott, meg is kérdeztem, hogy Szegeden az egyetemi docensek kijárnak a betegek lakására gyógyítani?

Herczeg dr klinikai kutatásainak talán legfőbb eredménye az életveszélyes akut szülészeti vérzések gyógyszeres kezelése, ennek protokollját Magyarországon ő dolgozta ki és napjainkban minden hazai szülészeti osztályon az általa kidolgozott farmakológiai protokoll szerint járnak el - a harmadik generációs prosztaglandin analógot használjuk az életet közvetlenül veszélyeztető szülészeti vérzések ellátására.

Herczeg dr 112 tudományos közleményt, 16 könyvrészletet, egy könyvet írt, ezenkívül 5 másik könyvnek szerkesztője. Citációs indexe 404.

Emlékezetes volt a 1993-s Ijubjanai Európa kongresszus és 1994-s montreáli Figo világkongresszus is, ahová közösen mentünk.

1993-tól jelenleg is, osztályvezetői teendőket látok el Salgótarjánban, a Köztársasági Elnök 1995-ben egyetemi tanárrá nevezte ki Herczeg dr.

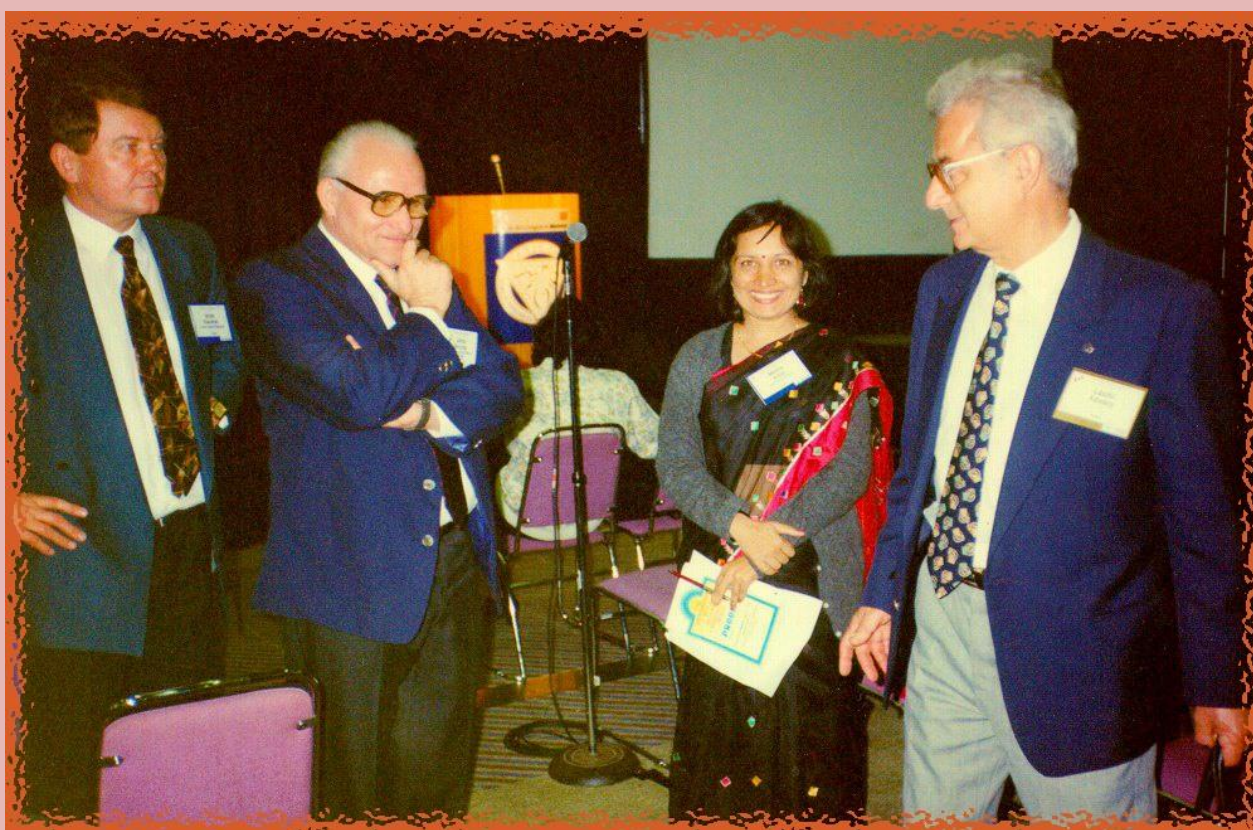
Egy időben lettünk A Magyar Nőorvos Társaság vezetőségi tagjai és 2000-2004 között a Szülészet és nőgyógyászati Szakmai Kollégium tagjai is.

Tudásvágyának – megítélésem szerint – csak az emberi lét hossza szab határt.

Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy 2004-ben Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán végzett és az általa kidolgozott tematika szerint, mint a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának professzora, új fakultatív, kötelezően választandó tantárgyat: ("jogtudomány és orvostudomány") oktat.

Barátságunk ma, 45 év után is töretlen. A távolság miatt személyesen talán már nem találkozunk olyan gyakran mint pár évvel ezelőtt, de időnként megcsörren a telefon és a vonal végén a jól ismert hang megszólal és az évek óta megszokott beszélgetések, szakmai polémiák újra és újra megújítják barátságunkat.

Két kép az együttöltött kongresszusi napokról:

EAGO, Salgótarján, 2000.05.25-27

EAGO, Ljubljana, 1993.10.13-16